

Kapitola první

FOŤTE TO, CO MÁTE RÁDI

FOŤTE TO, CO MÁTE RÁDI

„Foťte z neobvyklého místa.“

Přiznejte si, že všechno už tu bylo a všechno už bylo vyfoceno. Jak je tedy možné vyfotit něco tak, aby to lidi zaujalo? Třeba něco tak běžného, jako je výměna žárovky? Možná tak, že si pro fotku vylezete na vrchol Empire State Building!

Když napadl Rusko, možná si Napoleon myslel: Co by se tak mohlo pokazit? Je toho spousta. Může pršet, může být mlha nebo náledí. Já jsem musel nahoru vylézt čtyřikrát, než jsem poslední den nafotil tuhle fotku.

Vlastně jsem těch fotek udělal hromadu. Když se úroveň světla žárovky a oblohy dostaly do té správné rovnováhy, fotil jsem jako o život. Vytočil¹ jsem 14 filmů, každý o 36 políčkách. To vše za necelých deset minut. Byl jsem pověšený na laně, jednou rukou se držel antény, druhou fotil a snažil se dostat blízko k žárovce. V takové chvíli vám nezbude nic jiného než důvěřovat horolezecké výbavě.

Přiznám se vám, že miluju digitální fotoaparáty. Kdybych tak tehdy měl 8 GB kartu! Vyměnil jsem tam nahoře 14 cívek s filmem a pokud bych upustil i jen jednu, tak bych teď psal pravděpodobně odněkud z vězení. Z té výšky by nejspíš někoho zabila.

Musel jsem čekat šest měsíců, třikrát jsem se vrátil s prázdnou, v hlavě mám dva stehy od vytržených vlasů, které se mi zamotaly v mlze do slaňovadla, a několikrát jsem naštvál pár televizních stanic v New Yorku, protože kdykoliv jsme lezli nahoru, tak museli vypnout vysílání, aby nás mikrovlnné záření neuškvařilo. Taky National Geographic mi počkal s uzávěrkou, ale nakonec jsem byl odměněn fotkou na dvojstránku².

A všechna ta námaha se vyplatila, protože jsem s kamerou vylezl na neobvyklé místo.

¹ Fotit v sekvencích (ripping film), prostě foťte bez toho, abyste sundali prst ze spouště. Přitom se vám může stát, že vyfotíte 36 snímkový film za sedm sekund.

² Dvojstránka v časopise (double truck). Fotografové je milují, protože za takovou dvojstránku dostanete víc zaplacení – více místa znamená více peněz. Když se vám konečně povede dostat věci do záběru správně, tak film je tou nejlevnější surovinou. A pixely jsou zadarmo.

Těžko si už dnes vzpomenu, kolik fotek jsem propásl, neudělal nebo pokazil tím, že jsem se příliš soustředil na záběr, který jsem chtěl já.

Vždycky byste měli jít fotit s nějakou představou o tom, co chcete nafotit. Když budete mít štěstí, tak ta vaše představa bude ta správná. Ale správná představa se rázem obrátí ve špatnou, když nebudete dávat pozor, co se děje okolo.

Takže se musíte pořádně porozhlédnout. Pokud zrovna fotíte se širokoúhlým objektivem, nasadte teleobjektiv. Fotíte-li ve výšce očí, zkuste fotit od země, když fotíte od země, vylezte si na žebřík. Všechny tyhle věci by se daly shrnout do věty: „Proč to nenafotit ještě jednou a jinak?“

„Těžko si už dnes vzpomenu, kolik fotek jsem propásl, neudělal nebo pokazil tím, že jsem se příliš soustředil na záběr, o kterém jsem si MYSLEL, že ho chci.“

Otočte se! A když náhodu zaslechnete hudbu, tak poslouchejte.

Táhl jsem za sebou C-stand¹ stativ a stroboskop bahnem Savannah River, když jsem zaslechl saxofon. Otočím se a zahlédnu zástup baptistů, jak se blíží mlhavým rozbřeskem k řece.

Vyplazil jsem se na břeh tak rychle, jak mi to rybářské kalhoty dovolily, popadl stativ a kameru, která byla naštěstí založená filmem na umělé světlo a udělal pár fotek ve velmi slabém světle.

Modrý nádech filmu se velice hodil k času těsně před svítáním a pomalý čas závěrky lehce rozmázl účastníky pochodu. Povedl se mi nejlepší záběr z celého dne a to ten den ještě ani nezačal.

¹ C-stand: Stativ složený z několika částí s prodlužovacím ramenem. Je těžký, stabilní a nastavitelný. C-stand se jmenuje podle Century stand. Říkalo se mu tak v době, kdy se používal ve filmovém průmyslu a měl standardní výšku 100 palců.

„Neměl jsem žádné povolení ani kontakt na správce, tak jsem to prostě provedl..., ale když máte tak málo času, spousta věcí se zjednoduší.“

Dělal jsem fotopříběh o městě Augusta¹ v Georgii, v době, kdy byl James Brown stále naživu. Byl v Augustě velice oblíben a lidé ho vnímali jako nejznámějšího rodáka z Augusty. Takže jeho fotka byla to, co jsem potřeboval.

Zvedl jsem telefon a zavolal jeho agentovi. A volal jsem další den a zase a zase. Trvalo to šest dní. Nechával jsem zprávu za zprávou. Někdy se mi ho podařilo zastihnout a zkoušel jsem ho přemlouvat, jak jen to šlo, jenže to nikam nevedlo.

No a pak mi najednou zazvoní telefon a na druhé straně je Jamesův agent. Povídá: „Když to do centra stihnete do 20 minut, máte mít svou fotku.“ Musel jsem vypadat jako karikatura z kresleného filmu, když jsem sprintoval golfovým klubem ke svému autu a uháněl na danou adresu. Stihl jsem to do deseti minut. To mi dalo dalších deset minut k prohlédnutí okolí a přípravě na focení.

Naštěstí tím místem byl pěkně zdobený vestibul budovy. Jak jsem vkročil dovnitř došlo mi, že bude dobré fotit právě uprostřed a hned jsem začal vynášet přebytečný nábytek ven na ulici. (Zkuste udělat něco takového třeba v New Yorku)

Neměl jsem žádné povolení ani kontakt na správce, tak jsem to prostě provedl. Vynesl jsem pár židlí, nástěnek, prostě vše, co nějak zavazelo. Vytáhl střední soft box na C-stand. Neměl jsem ani zdání, jestli to bude to pravé světlo, ale když máte tak málo času, spousta věcí se zjednoduší.

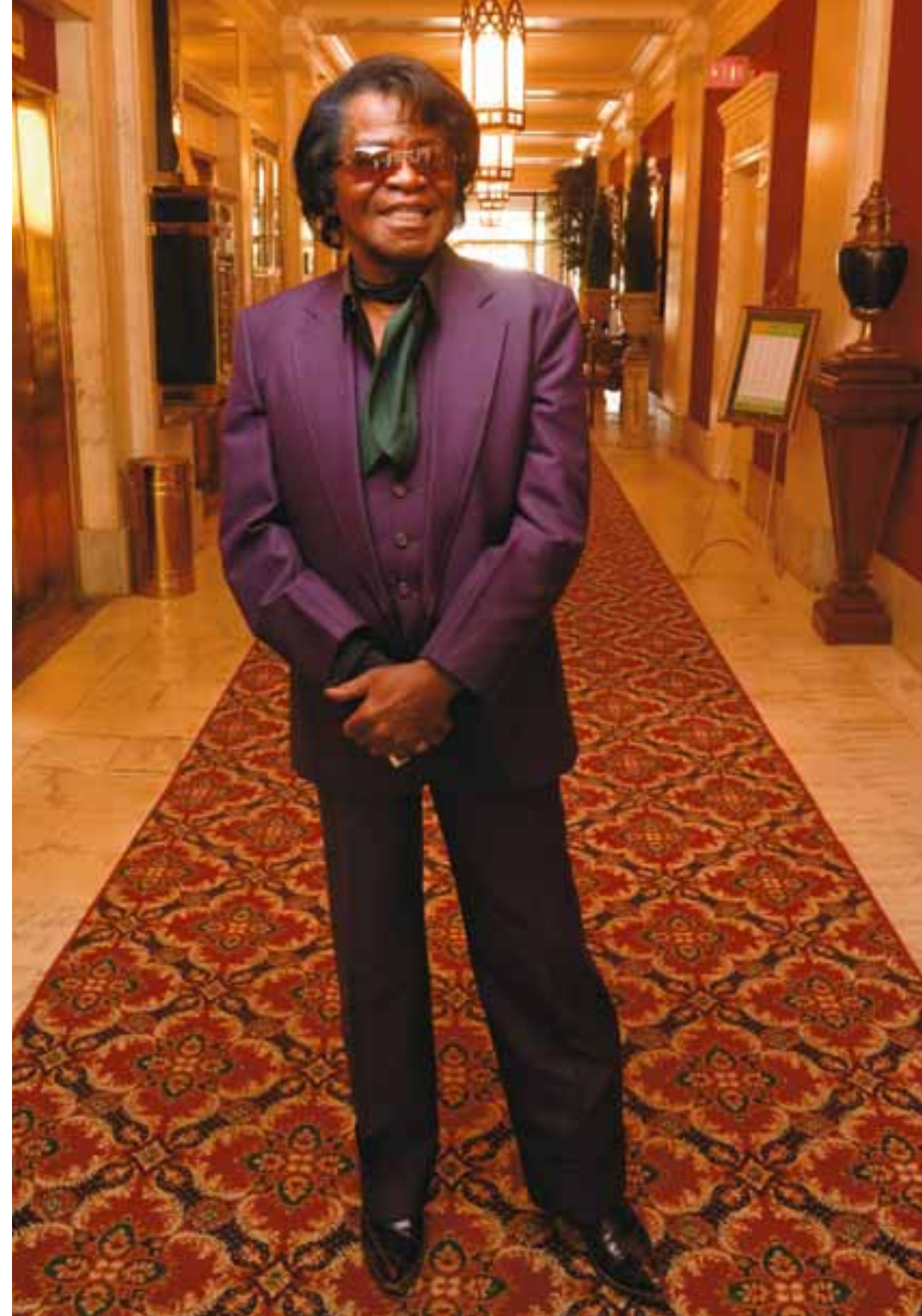
Takže jsem nachystal světlo a když se otočím, stál tam James Brown. Povídá: „Ahoj, já jsem James Brown.“ A já říkám: „Jo, já vím.“

Zachránila mě ta dlouhá chodba s velkým oknem, kterým šlo dovnitř jasné sluneční světlo. To mi posloužilo jako světlo na pozadí. Natočil jsem softbox, tak aby nezasahoval do záběru a použil jsem pomalou závěrku (Drag shutter)². Tím se celá hala na snímku rozjasnila. Když se podíváte pozorně, můžete si všimnout softboxu v odraze jeho supermoderních brýlí. Kdybych to fotil pro nějakou firmu, tak bych se tím odrazem asi trápil, ale u Jamese Browna se to tak naštěstí nebralo.

Nafotil jsem 12 fotek a on se na mě podíval a říká: „No jste fajn chlápek, ale moc to s tím focením nepřehánějte.“ To znamenalo, že „sezení“ je u konce. Ještě jsem udělal pár portrétů 105mm objektivem a poděkoval jsem mu. James Brown byl duševním otcem soulu a zemřel jen pár měsíců po našem setkání. Možná to byl jeho poslední formální portrét.

¹ Augusta – město v Georgii, USA, nejznámější díky světově proslulému golfovému turnaji Masters. V knize se s ním setkáte ještě několikrát. Pozn. redakce.

² Pomalá závěrka (Dragging shutter): Chcete více detailů v pozadí při použití blesku? Nastavte delší expoziční čas. To ponechá clonou otevřenou déle a poskytnete vám více okolního světla.

James Brown